

TRENÉR NENÍ MŮJ NEPŘÍTEL

Jako by se pro hru pod vysokými koši narodil. Táta patřil k nejlepším československým basketbalistům, on sám vyrostl až na 213 centimetrů a dokázal netušené věci. Jako jediný Čech vyhrál univerzitní soutěž NCAA. Jako první Čech se dostal do nejslavnější ligy NBA. Jako první Čech vyhrál Euroligu. Jiří Zídek.

Každou vteřinu svého života naplňuje basketbalem. Jiří Zídek je místopředsedou České basketbalové federace, ale pracuje také pro klíčové basketbalové organizace FIBA (Mezinárodní basketbalová federace), Euroleague Basketball a VTB United League. Nikdy se nestal trenérem, ovšem elitních koučů poznal spoustu a promluvil o nich v našem dotazníku.

› **Důležité vlastnosti kvalitního trenéra?**

„V juniorských kategoriích jsou důležité trpělivost, učitelství, lpění na detailu. U seniorů psychologie, vhodná volba asistentů (tedy rozdělení rolí nejen uvnitř hráčského týmu, ale i trenérského) a coaching v zápase.“

› **Trenér přítel, nebo nepřítel?**

„Vždycky jsem chápal, že není můj nepřítel. Možná kvůli tomu, že táta trenérem byl. Ale asi i díky tomu, že jsem v jádru pozitivní člověk. Vždy jsem věřil, že trenér chce vyhrát, a k tomu potřebuje, aby každý člen týmu odvedl své maximum.“

› **Trenér demokrat, nebo výrazná osobnost?**

„Vyhovovali mi spíš trenéři autoritativní, kteří jasně stanovili všechna pravidla na hřišti, případně i mimo ně.“

› **Jak si hráč buduje u trenéra pozici?**

„Neznám trenéra, který by nerespektoval tvrdou práci. Pokud je hráč odhodlaný na sobě ve všech směrech pracovat, nemůže být trenérem nerespektován.“

› **Který trenér měl můj největší respekt?**

„Asi George Karl pro jeho strukturu tréninku, efektivitu využití času v tréninku a přípravě na soupeře a schopností obklopit se schopnými asistenty, kterým dával prostor. Byl to můj dojem ze Seattlu z 20 dní (2 desetidenní kontrakty), které jsem tam strávil na konci mé kariéry v NBA.“

› **Kdy kouč ztratí u hráčů respekt?**

„Když nastaví dvojitě standardy. To bývá cesta do pekla.“

ČESKÁ STOPA V NBA. VŮBEC PRVNÍ. JIŘÍ ZÍDEK STRÍLÍ KOŠ V DRESU CHARLOTTE HORNETS.

JIŘÍ ZÍDEK

Narozen: 2. srpna 1973

→ Hráčská kariéra: Sparta Praha (1989-91), univerzita UCLA (1991-95), Charlotte Hornets (1995-97), Denver Nuggets (1997-98), Seattle SuperSonics (1998), Žalgiris Kaunas (1998-2000), Ülker Istanbul (2000), Real Madrid (2000-01), Alba Berlín (2001-02), Prokom Trefl Sopoty (2002-03), ČEZ Basketball Nymburk (2003-05)

→ Největší úspěchy: první český basketbalista v NBA (1995), vítěz americké univerzitní soutěže NCAA (1995), vítěz Eurology (1999)

> Či slova měla největší váhu?

„Rád vzpomínám na George Karla nebo Sergia Scariola. Řekli toho málo, ale tým jim naslouchal.“

> Který trenér našel pochopení pro moje nedostatky?

„Pro mě bylo vždy důležité, aby trenér dokázal rozpoznat, co jsem mohl týmu dát. Dobře se mi hrálo na sklonku kariéry pod Michalem Ježdíkem v Nymburce, který věděl jak pokrýt mé slabé stránky, a též akceptoval, že v tréninku méně bylo pro mě více.“

> Můj neimpulzivnější trenér?

„Na úrovni, na které jsem hrál, si myslím, že není místo pro impulzivní trenéry. Emotivní a výbušný ovšem byl Sergio Scariolo, který lpěl na detailech a vyžadoval stoprocentní mentální koncentraci od všech hráčů každou minutu nejen zápasu, ale i tréninku.“

> Kdo byl největší nemluva?

„Řekl bych, že hlavní trenéři si drží obecně od týmu odstup, a na komunikaci jsou asistenti.“

> Kdo se s hráči hodně radil?

„Asi Michal Ježdík. Bylo to i tím, že v Nymburce jsem byl služebně starší hráč, a proto trenér v některých věcech vyslechl můj názor a pak udělal rozhodnutí. Věřím, že v ostatních týmech tomu tak se staršími hráči může být také.“

< **BÝVALÝ MIMOŘÁDNÝ BASKETBALISTA, DNES DŮLEŽITÝ MUŽ VE STRUKTURÁCH EVROPSKÉHO BASKETBALU.**

> Největší emoční exploze trenéra?

„Výbuchů emocí od trenérů bylo dost. Každý má své metody, kterými se snaží družstvo probudit. Dave Cowens hodil masážní stůl přes šatnu po zápase v New Yorku, spoluhráč a kapitán družstva Ed O'Bannon zase několik židlí v poločase velmi nevydařeného zápasu v NCAA turnaji.“

> Kdo vypadal neustále nad věcí?

„Jonas Kazlauskas zůstával poměrně v klidu celou sezonu. Když jsme ale po triumfu v Eurolyze v následující sezoně nepostoupili do play off, jeho klid už nebyl takový. Proto bych řekl, že klid přichází s výsledky a je relativní.“

> Pokuta od trenéra?

„Jen jednou v Realu: 350 eur za to, že jsme nešli po zápase s týmem na večeři. Bylo to nedorozumění, myslím jsem, že Saša Djordjevič to domluvil. Žádná velká kauza, pouze mi Sergio Scariolo druhý den oznámil, že je rád, že považuji svou výplatu za tak velkou, že mi nevadí pokuta za neúčast na týmové večeři...“

> Se kterým trenérem zůstávám v kontaktu?

„Na mezinárodních akcích se vídáme s Kazlauskasem a Scariolem, párkrát jsem si psal i s Jimem Harrickem.“

> Se kterým trenérem byla největší zábava?

„Zábavu a pohodu přinášejí pouze výsledky. S Žalgirisem jsme v sezoně 1998/99 prohráli jen 4 zápasy za celý rok. Týmu trenér věřil. Měli jsme dostatek volna i individuální přípravy s kondičním trenérem, vánoční turnaj na 10 dní v Dubaji s rodinami, manželky s námi jely i na Final Four do Mnichova, kdy s námi dokonce spaly na pokojích. Týden před Final Four jsme měli tři dny volna a pouze tři dny velmi krátkých tréninků. Musím říct, že jsem z toho skoro byl nervózní! Pak jsme ale Olympiakos i Kinder přejeli už v půli o 15 bodů a bylo hodně znát, že jsme byli odpočatí.“